

Descripció de la varietat

Els exemplars d'aquesta varietat són d'uns dos metres d'alt. La floració s'inicia a mitjans de mes d'abril, i la maduració comença per setembre. Té espines ganxudes disposades per parelles, soca i branques tortuoses, i la capçada té una forma irregular. És tracta d'una varietat d'escassa rellevància quantitativa.

Les flors són pentàmeres, grogues, amb corimbos axil·lars. Les fulles són ovalades ? rodones, dentades, obtuses, tormentoses, trinervades, amb estípules espinades. També són de color verd clar, lluents i ferruginoses pel revers, igual que les branques.

Origen de la varietat

Els ginjolers són arbusts de procedència oriental, que pareixen ser estat introduïts per els agricultors àrabs. Segons Plini, el ginjoler va ser introduït a Roma, procedent de Síria, per el Cònsul Sexto Papinio, en el segle I, a finals del regnat de Augusto. I proporciona una il·lustració d'un ginjoler cultivat a un hort d'Espanya. (RIVERA ET AL. 1997).

Usos i coneixements

Consum humà

És apreciat per la seva bona mida i presència, però la manca de gust dolç, fa que quedi per davall de les expectatives de consum.

Observacions

Varietat escassa. Es troben arbres dispersos destinats a l'autoconsum. Arbre de referència. Jardí Botànic de Sóller.

Caràcters morfològics de la varietat

Planta	
Inici de la floració	Mitjans d'abril
Inici de la maduració	Principis de setembre
Fulla	
Longitud (cm)	4,15 ± 0,36
Amplada (cm)	2,26 ± 0,26
Relació L/A	1,83
Forma de la fulla	Ovalada
Color de la fulla	Verd clar
Fruit	
Longitud (cm)	2,48 ± 0,25
Amplada (cm)	3,39 ± 0,21
Relació L/A	0,73
Forma del fruit	Globosa
Posició de la part més ampla	Al centre
Pes (g)	35,7 ± 2,2
Color de la pell	Vermell marronós
Color de la polpa	Blanc verdós

Acreditació bibliogràfica

Objecte	Autors	Títol	Editorial
Llibres i altres monografies	Rivera Núñez, D. et al.	Varietades tradicionales de frutales de la cuenca del río Segura. Catalogo etnobotánico (I)	Universidad de Murcia